

EN TOMÀS I EL POU D'AIGUA

THOMAS AND THE WATER WELL

Antoni Argent Ballús
Núria Ramon Díez

El curs 2013-14 es va crear al Vallès Oriental el projecte literari “**CAP INFANT SENSE CONTE**”, els principals objectius del qual són fomentar l'hàbit i el gust per llegir des de petits i estimular la seva imaginació i creativitat.

Contes publicats:

El gat Romeu i el bosc màgic

El pastisser de Torregrossa

Mi juguete preferido

La girafa Popota i l'arbre savi

El tresor del pirata Ferric

La llegenda del cavaller Valentí

La llegenda del drac Dragui

Els fills de l'emperador Xiao Ling

En Tomàs i el pou d'aigua

Amb la mateixa il·lusió que el primer dia, continuem el projecte amb un nou conte. El cost d'impressió s'ha finançat gràcies a la col·laboració de les empreses, ajuntaments i entitats que figuren a la contraportada. Sense les seves aportacions no hagués estat possible continuar el projecte. **MOLTES GRÀCIES!**

Creiem que la lectura és un dels millors hàbits que podem transmetre i és molt important que, de ben petits, gaudim llegint. Remarquem, doncs, la importància de tenir un espai de lectura diari. **TOT COMENÇA AMB LA LECTURA...**

Per altra banda, continuem el sub-projecte “**PER SANT JORDI, CAP INFANT HOSPITALITZAT SENSE CONTE**”, que consisteix a portar exemplars a més de 35 hospitals de Catalunya que disposen de servei de pediatria.

ASSOCIACIÓ EDUCATIVA I FORMATIVA TBCLASS (Les Franqueses del Vallès)

Entitat sense ànim de lucre que pretén millorar l'educació i la formació de la societat promovent i realitzant activitats formatives i projectes d'investigació educativa.

L'associació continua donant suport al projecte “**CAP INFANT SENSE CONTE**” pel seu component educatiu, didàctic i formatiu. En els contes apareixen valors fonamentals en el creixement dels infants que formaran part de les generacions futures. I en aquest sentit, hem de tenir ben clar que “*els infants del present són els ciutadans i professionals del futur*”.

Des de la web www.capinfantsenseconte.org es poden descarregar els diferents contes que hem publicat i els seus corresponents videocontes (enllaç al youtube. Només cal escriure el títol de cadascun d'ells). Com a novetat, la web incorpora altres contes que ens han fet arribar perquè els puguin gaudir petits i grans. Ens podeu fer arribar les vostres obres al mail info@capinfantsenseconte.org

“No hi ha espectacle més bonic que la mirada d'un infant que llegeix”
Günter Grass, Premi Nobel de Literatura (1999)

© Antoni Argent Ballús

© Núria Ramon Díez

1a edició: Març del 2022

Impressió i maquetació: IGràfic · www.igrafic.com

Coordinador del projecte i Text: Antoni Argent Ballús (antoniargent@gmail.com)

Il·lustradora: Núria Ramon Díez (nurietaramon@gmail.com)

Assessora lingüística: Berta Rubio Faus

Fotògraf: Jordi Muntal Leis

Traducció a l'anglès realitzada per: Victòria Bartroli Baena

Dipòsit Legal: B 3903-2022

ISBN: 978-84-09-38006-0

Imprès a Catalunya

ÍNDEX

Conte	4
English Translation	12

No fa gaire temps, un home que es deia Tomàs vivia en una petita i centenària casa de fusta. Tenia una cabra, dos conills, quatre gallines i un pou d'aigua, del qual només en sortia la quantitat justa per beure'n ell i els seus animals.

Un calorós dia d'agost, una dona gran que caminava amb l'ajuda d'un bastó va trucar a la porta de casa seva.

—Bon dia, què vol, senyora?

—Vaig al poble de Montfalcó i m'he hagut d'aturar de tan cansada que estic. He vist el seu pou i he pensat que potser em podria donar una mica d'aigua. M'aniria bé beure una mica per refer-me i poder continuar el camí.

—I tant! Som-hi!! —va dir-li en Tomàs.

De camí al pou, van estar conversant:

—Segur que deu treure molta aigua fresca i clara d'aquest pou! —li va dir ella.

—L'aigua és ben fresca i clara, sí; però pràcticament no en surt gens. Quan el van construir els meus avis, molts anys enrere, sí que n'hi havia molta! Tanta que la compartien amb tothom que passava per aquí, ja fossin comerciants de pas, pastors amb els seus ramats d'ovelles o qual-sevol que tingués set. De fet, tots aquests camps que ara veu secs eren verds i donaven grans collites.

—També veig que per aquí ja no passa gaire gent... No m'he trobat pràcticament a ningú.

—Exacte... Tinc sort que em venen a veure amics dels pobles dels voltants i em porten mel, peix, pa, melmelada, etc. A canvi, jo els dono ous o llet de cabra, i els explico que seria genial poder tornar a tenir aquells camps verds que donaven tan bones collites als meus avis. És el meu somni! Però la sequera que patim des de fa anys no ho permet. I del pou cada vegada surt menys aigua! Ara només en trec mitja galleda al dia, i l'he de compartir amb els meus animals!

—Ah, així, no cal que me'n doni!! Ja en demanaré al proper poble —va dir la senyora.

—El proper poble és lluny. No es preocupi. Si cal beuré llet de la cabra. Vostè està cansada i ara necessita l'aigua més que jo. Si avui no puc beure'n, ja en beuré demà.

La dona va seure en un tronc que hi havia just al costat del pou mentre en Tomàs deixava caure la galleda dins i, al cap d'un moment, va treure-la mig plena.

—Què n'és de bona aquesta aigua! —va dir ella després d'haver fet un glop.

—Begui-se-la tota. No pateixi.

En acabar de beure, li va donar les gràcies per la seva hospitalitat:

—Moltes gràcies. La seva generositat el fa ser una gran persona. Certament, la riquesa s'hauria de valorar per gestos com el que ha tingut amb mi.

—No n'hi ha per tant... —va respondre en Tomàs.

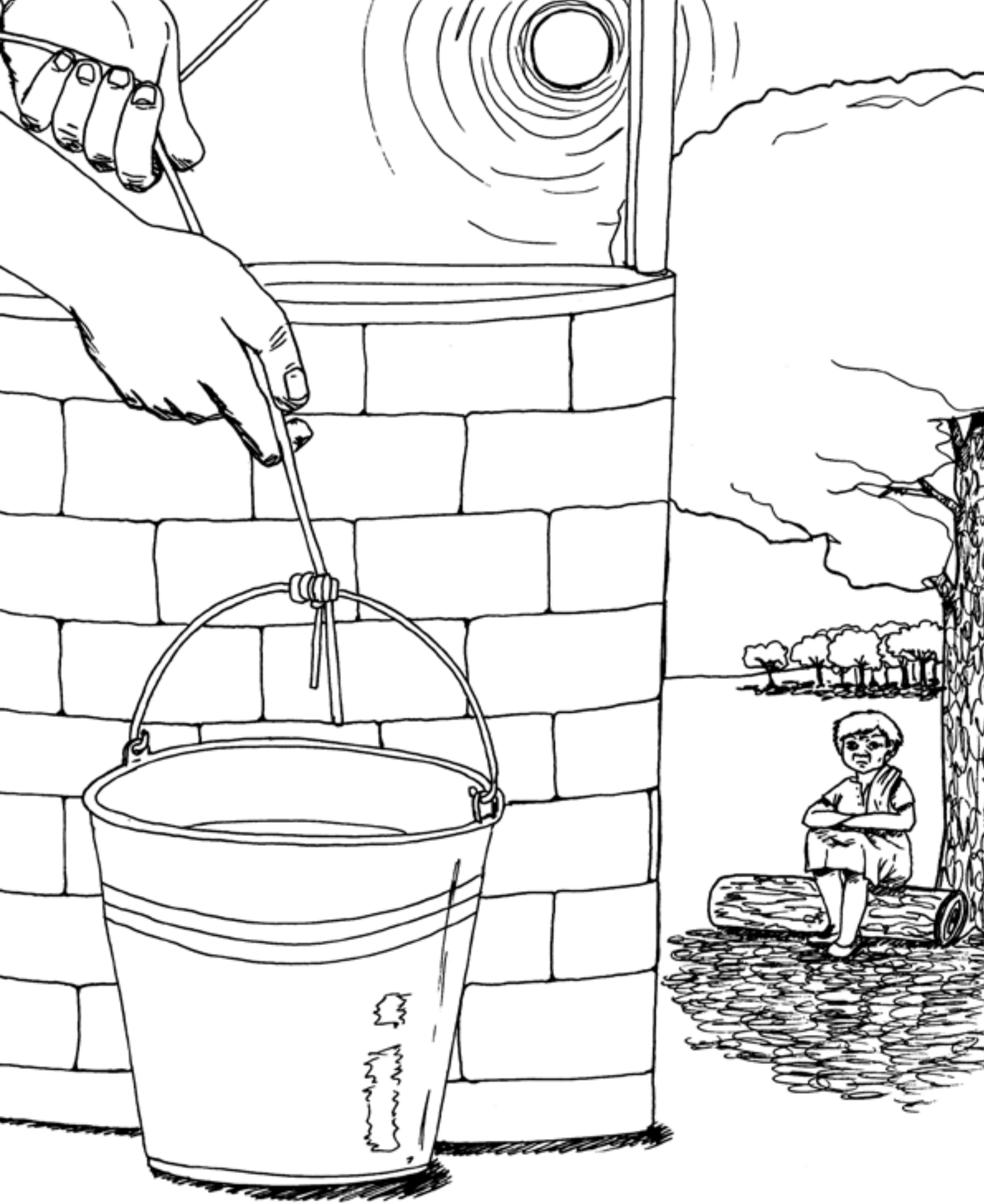
—Doncs jo penso que sí. Miri, li explicaré una cosa: avui, tot fent camí cap a Montfalcó, he passat per altres cases que també tenien pou d'aigua, però ningú me n'ha volgut donar. En una d'elles, fins i tot m'han dit que no me'n podien donar perquè tenien la justa per donar al bestiar.

Mentre parlava, i sense que en Tomàs se n'adonés, la velleta va donar un petit cop del seu bastó al pou i tot seguit va afegir:

—Així que, per agrair el seu gest, a partir de demà, tan bon punt surti el sol, cada vegada que baixi la galleda al fons del pou, se li omplirà d'aigua com la que acabo de beure.

—Tant de bo fos cert el que diu, bona dona —va dir-li en Tomàs, que sabia que el pou estava a punt d'assecar-se.

La dona, havent-se refet després de descansar i beure aquella aigua tan fresca, es va acomiadar i va continuar el seu camí.

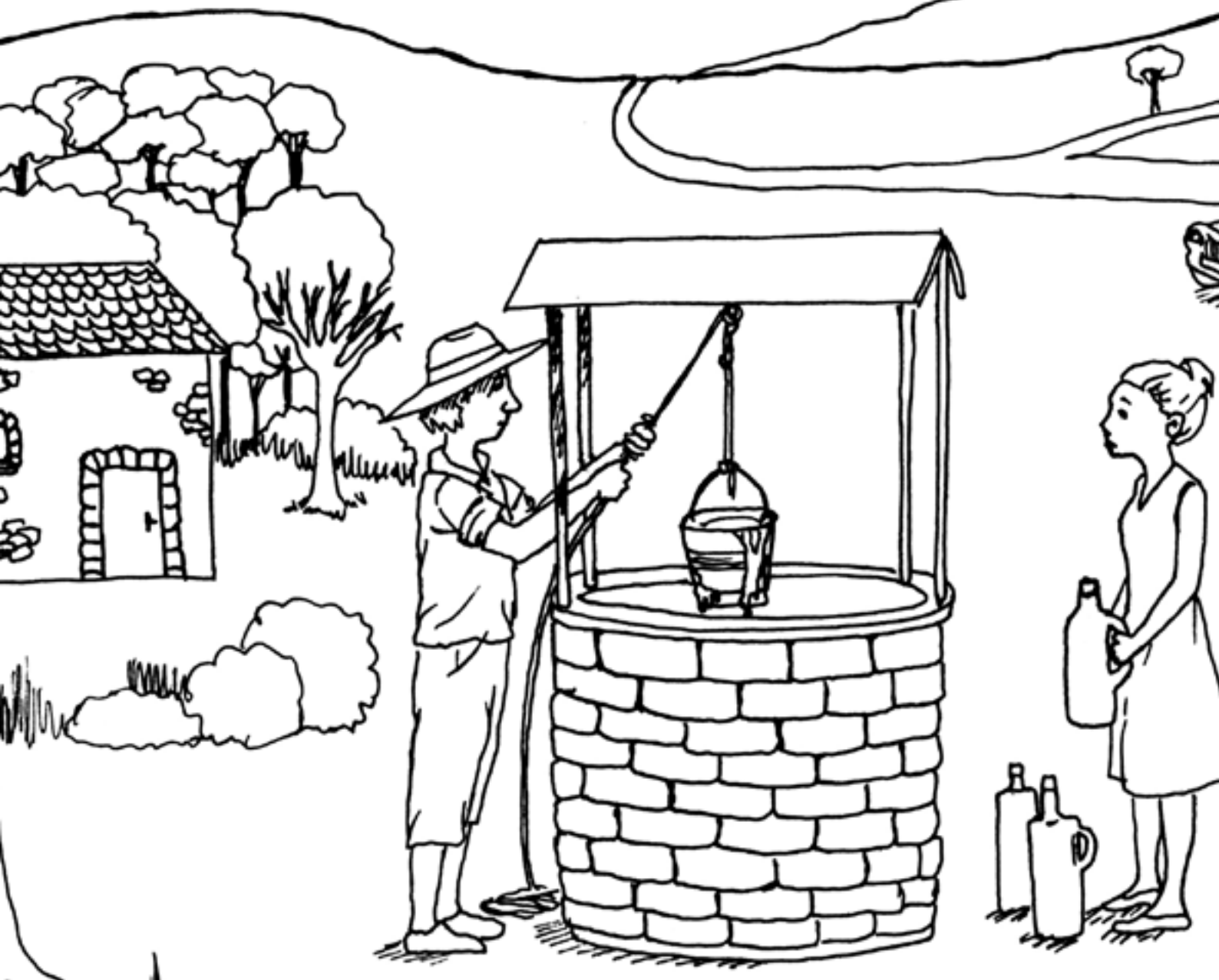

L'endemà al matí, després d'esmorzar, en Tomàs va fer baixar la galleda al pou. En el moment de començar a pujar-la, va notar que havia de fer més força que altres vegades i es va endur una bona sorpresa en veure-la plena d'aigua.

—Com pot ser? —es va preguntar.

Lavors va recordar el que havia dit la dona el dia anterior, va tornar a fer baixar la galleda i novament la va treure plena d'aigua. La va baixar una altra vegada, i una altra, i una altra... En Tomàs no s'ho podia creure!!!

Des d'aquell dia, va tenir tota l'aigua que va voler. Ho va explicar als seus amics i, com que tenia un cor ben gran, la compartia amb ells, amb les persones dels poblats veïns i amb tothom que passava per allà, tal com havien fet els seus avis.

Quan es va difondre la notícia que en aquell sec indret hi havia un pou al qual no se li acabava mai l'aigua, una colla de gent rica va anar a veure en Tomàs per comprar-li tant el pou com la vella i petita casa de fusta. Alguns fins i tot venien de molt lluny per comprar-li, a més del pou i la casa de fusta, els seus camps secs. Tot a canvi de molts diners, joies, or, cotxes luxosos i el que fes falta. Li deien que venent aquelles propietats tindria la vida solucionada, que viuria sense preocupacions i seria molt feliç amb tot allò que li oferien a canvi. Ell, però, s'hi va negar i els va dir que no ho necessitava, perquè ja era feliç i vivia molt tranquil.

I així va ser com, gràcies a tota aquella aigua, en Tomàs va fer realitat el seu somni i, amb l'ajuda dels seus amics, va plantar arbres fruiters, verdures i llegums i tot el que va voler. Perquè, d'aigua per regar, no els en va faltar mai més! Quina sort!

- Fi -

THOMAS AND THE WATER WELL

Once upon a time, not a long time ago, there was a man called Thomas who lived in a small and old wooden house. He had a goat, two little bunnies, four chickens and a water well which had the exact amount of water he and his animals needed to live.

An extremely hot day of August, an old lady who carried an old wooden stick, knocked on the door.

-Good morning, is there anything you need?

-I'm travelling to Montfalcó but I just felt really tired and thirsty. I was wondering if I could drink some water from the well you have.

-Of course, no problem - said Thomas.

On the way to the well, they started talking.

-I'm sure this is a great water well - said the lady.

-It is: the water is fresh and clean but unfortunately, it doesn't have much of it. It was built by my grandparents and back then it used to have a lot of water. Actually, it had so much, they used to share it with everybody that passed by. Also, all these fields you can see around, gave fantastic crops and there was food for everyone.

-I see. Things are a lot different now, though, I guess. I didn't see anybody on my way. You are quite alone.

-That's it. Thank God I have friends from other villages around who bring me food, especially honey, some fish, jam, bread...in exchange, I give them eggs, goat milk... But what we mostly do is talking about how great it would be to go back to those years in which we had great fields who gave plenty of food. My dream would be to go back to those years but the drought we have been suffering in the last years has made everything change. Even the water from the well sometimes is not enough. I even have to share some of it with my animals.

-Oh, in that case, you don't need to give it to me. I can have some water in the next village- said the lady.

-The next village is too far. Never mind. I can have some milk but you need to have some water. The old lady sat on a log next to the water well and Thomas took a bucket and filled it as much as he could. He could only fill it in half.

-This water is great- said the lady after a short sip.

-It is. Drink it all, don't worry.

The old lady drank the whole water and thanked Thomas for his kindness.

-Thanks for your hospitality. Richness really should be measured by generous gestures like yours.

-It's okay, no problem - said Thomas.

-Please. Let me tell you something. On my way to Montfalcó I passed by some other houses which had water wells like yours but none of them offered any water. In one of them, they even told me I couldn't have any water since they needed it for the animals- said the lady.

That moment, when Thomas wasn't looking, the lady hit the well with the stick she was carrying and kept talking.

-I promise that next morning, at the break of dawn, things will be different. Every time you take your bucket to fill it, you will always have enough water.

-I wish it was true.

Thomas was too sad to believe those words; he knew the water well was almost finished and that miracle was impossible.

The old lady was now ready to keep walking so she said goodbye and took her way.

Next morning, after breakfast, Thomas took the bucket into the well and felt it was heavier than other days. He had a great surprise when he saw it was completely full.

-How is that possible?- he wondered.

Just then he remembered the old lady and his wise words. He wanted to make sure that was not a coincidence so he tried again to take the bucket in and it was full again. He tried it many times and each time it was full. Thomas couldn't believe his eyes.

From that day on, he had as much water as he wanted. He told the story to all his friends, and since he had a big heart, he shared it with everyone in the villages around and with every person that passed by, like his grandparents used to do.

When more and more people knew about the water well, a group of wealthy people visited Thomas and offered to buy his house as well as the water well. Some of them came from far away places and were also interested in the fields around. They offered him a lot of money, jewels, gold, high quality cars and anything he could need. They tried to convince him and said that if he sold his properties, he would never ever have economic problems again. He didn't accept any of those offers and claimed he was already happy.

This is how, thanks to all the water from his well, Thomas had his dreams come true. With the help from his friends he was able to grow fruit trees, vegetables, cereal, legumes and anything he could think of. From that day on, he had enough water for him and for everybody else. Thomas was so lucky.

COL·LABORACIÓ AMB ENTITATS I ONG

ALEGRIA SIN FRONTERAS: ONG sense ànim de lucre que desenvolupa activitats que permeten la millora de la qualitat de vida de la població en els països més desfavorits, prioritzant les intervencions en l'àmbit de la salut, educació i igualtat de gènere. Això es realitza amb empatia, compromís, constància, amor, solidaritat, humilitat, transparència i alegria.

Projectes de cooperació a Etiòpia:

Alegria amb Gambo: Projecte d'intervenció integral a la comunitat de Gambo millorant l'assistència sanitària, i tractant la desnutrició aguda severa a una regió on més de la meitat de la població pateix desnutrició severa per la falta d'accés a l'alimentació bàsica.

Cap mare ha de perdre la vida al donar-la: Programa de salut materno-infantil amb l'objectiu de disminuir la mortalitat materna i neonatal a la regió rural de Gambo mitjançant la formació de llevadores, infermeres, realitzant seguiment i control de l'embaràs i part per personal qualificat. Ensenyant a salvar vides.

Projectes de cooperació al Senegal:

TANANTE: Projecte d'atenció a les necessitats bàsiques de salut, sensibilització sobre hàbits sanitaris i formació d'un equip mèdic que gestioni un centre d'atenció primària. Formació de dones en l'àmbit preventiu nutricional i reproductiu.

JAM-TAN: Projecte de protecció de la infància en risc centrat en escolarització, atenció mèdica, suport nutricional i acompanyament personal. Formació per al títol oficial de monitor i monitora senegalès per tal que els joves en risc puguin treballar en l'àmbit de l'educació en el lleure i no es hagin de deixar els estudis. Colònies d'estiu gratuïtes per a nens, nenes i joves en situació de vulnerabilitat. Posada en marxa d'una granja de pollastres per tal d'augmentar l'aportació proteica de l'alimentació de les famílies i alhora autofinançar part dels projectes com a via d'autonomia.

Més informació a: www.alegriasinfronteras.org

Contacte: juntadirectiva@alegriasinfronteras.org

FUNDACIÓ REIR: Entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu afavorir la inclusió social de diferents col·lectius, sobretot infants i joves. Realitza un treball i intervenció integral per tal de no només donar atenció de primeres necessitats sinó capacitar el destinatari/a per la plena inclusió social.

REIR porta 15 anys treballant amb col·lectius en risc d'exclusió social a la comarca del Vallès Oriental, atenent durant aquests anys més de 2.500 persones i treballant en més de 55 projectes.

Contacte: reir@reir.cat

ASSOCIACIÓ WE LOVE UGANDA: Va néixer el 2019 amb l'objectiu d'ajudar l'escola-orfenat New Life, amb 350 nens i nenes, a Entebbe. L'entitat ha col·laborat els darrers anys en cobrir les necessitats bàsiques com alimentació o escolarització dels infants del centre i la comunitat propera. El principal repte és garantir una educació a tots els infants com a eina per a decidir el seu futur.

El 2022 ha engegat un nou projecte de beques d'educació coincidint amb la reobertura de les aules, després d'estar tancades durant vint-i-dos mesos a causa de la pandèmia. Vuit joves han començat la secundària i tretze infants a primària. Són de la comunitat d'Entebbe, de famílies vulnerables que no es poden fer càrrec de les taxes i despeses.

Gràcies a l'organització d'esdeveniments culturals, podem ajudar a garantir que l'educació els permeti ser lliures amb igualtat d'oportunitats.

Contacte: weloveuganda01@gmail.com

Agraïments:

Col·labora:

